

РЕШЕНИЕ

№ 8167

гр. София, 28.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10249** по описа за **2023** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Ин тайм“ ООД срещу Решение № 3957/21.08.2023 г. по НАХД № 6693/2022 г. по описа на СРС, НО, 133 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 538/2021, издадено на дата 06.04.2022 г. от директора на ТД Митница София, с което на „Ин тайм“ ООД е наложена имуществена санкция от 500 лв. на основание чл.238, ал.1 вр. чл.235, ал.1 от Закона за митниците (ЗМ).

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно, тъй като от събраните доказателства не се установява по безспорен начин, че дружеството е извършило посоченото нарушение. Според касатора, НП е издадено след срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, което представлява съществено процесуално нарушение, също са изложени съображения за неправилно приложение на Регламент 2015/2447, Регламент №952/2013 и ЗАНН. Направено е искане за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, в случай че бъде прието, че от дружеството е осъществен състава на описаното в НП нарушение.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. И., която поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът - директорът на ТД Митница София – в съдебно заседание се

представлява от юрк. В., който оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представителят на Софийска градска прокуратура прокурор Д. счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, XXVI-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е основателна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд е установил, че „Ин Тайм“ е „икономически оператор“ и притежава разрешение за управление на съоръжения за временно складиране на стоки, както и притежава Разрешение BGCGUBG005800-2019-EGQ45186 за предоставяне на общо обезпечение в размер 30% от референтния размер, възлизащ на стойност от 100 000 лева за операции в съоръжения за временно складиране.

На 25.06.2021г., директорът на ТД Митница София, издал резолюция върху Докладна записка с рег.№ 32-201683, на началника на отдел „Митническа дейност“, митнически служители от отдел „Митническа дейност“, сектор „Митнически разрешения и процедури“ при ТД Митница София, с която следвало да се извърши проверка на дружеството „Ин Тайм“ ООД.

С писмо с вх.№ 32-221423/12.07.2021 г., от дружеството са представени справки за размера на публичните държавни вземания, обезпечени към момента на поставяне на стоките в съоръжения за временно складиране. На 28.07.2021 г., дружеството изпратило допълнително електронно писмо с вх.№ 32-242839, съдържащо същите справки, но с нанесена корекция в тях, поради допуснатата техническа грешка и моли последните да се считат за окончателни.

След проверка на получените данни и въвеждането им в справка, изчисляваща референтния размер на обезпечението, контролните органи установили, че на 11.02.2020 г., дружеството е подало декларация за временно складиране №20BG005100176029U0, по която публичните държавни вземания, възлизали в размер на 9 680,64 лева за ДДС. С подаването на декларацията бил превишен разрешеният референтен размер на обезпечение с 8 112, 36 лева. Превишаването продължило до 12.02.2020 г., като за посочения период, размерът на необезпечените публични държавни вземания, вариал от 8 112, 36 лева. лева до 24 998,89 лева. За превишаването, дружеството не било уведомило Агенция Митници.

На 08.09.2021 г., резултатът от проверката бил обективиран в Доклад от проверка с рег. № 32-286394, като периодът, който обхващала проверката бил от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. От съдържанието на доклада е видно, че проверката била извършена в периода 28.06.2021 г. – 06.08.2021 г.

Въз основа на резултатите от извършената проверка бил съставен Акт за установяване на административно нарушение № 607 от 01.12.2021г., за нарушение по чл.23, §1 и §2 от МКС, вр. чл.156 от Регламент за изпълнение № 2015/2447, вр. чл.238, ал. 1 ЗМ. Видно от отбелязванията в АУАН, представител на дружеството се е запознал със съдържанието, подписал е АУАН и е получил екземпляр от него на датата на

съставяне на процесуалния документ - 01.12.2021 г., като е посочил, че ще отправи възражения в срок. В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН, дружеството-жалбоподател, подало писмени възражения.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № 538/2021 от 06.04.2022 г.

За да потвърди НП, СРС е приел, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 47 и чл. 52 от ЗАНН, същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила. Приел е, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството, тъй като посоченото нарушение е безспорно установено.

Решението на СРС е валидно и допустимо, но по същество- неправилно.

Неоснователно е оплакването за неспазване на давностният срок по чл. 34 ,ал. 1 от ЗАНН при съставянето на АУАН. Тримесечният срок за съставяне на АУАН започва да тече от момента, в който контролните органи разполагат с нужния обем информация, въз основа на който може да се направи извод за това дали е извършено административно нарушение, неговите конкретни параметри и правна квалификация. От доказателствата по делото се установява, че мониторингът, през който са изисквани и съпоставяни нужните данни, е приключил с доклад рег.№ 32-286394/08.09.2021 г. От тази дата започва да тече тримесечният давностен срок по чл.34, ал.1 ЗАНН, който с издаването на АУАН № 607/01.12.2021 г. в настоящия случай е спазен.

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение за липса на административно нарушение, тъй като Агенция „Митници“ не е изпълнила задължението си по чл. 157,§ 2 от Регламент за изпълнение № 2015/2447 и не е внедрила система за автоматично следене на референтния размер на обезпечението. На първо място задължението за уведомяване на митническото учреждение по обезпечението, когато референтният размер вече не е на равнище, достатъчно за покриване на неговите операции, е вменено на лицето, титуляр на разрешението с разпоредбата на чл.156, §2 от РИ 2015/2447. На второ място това задължение произтича и от самото Разрешение за общо обезпечение с намален размер. Липсата на система за автоматично следене не освобождава титулярът на Разрешението от задължението по чл.156, § 2 от цитирания регламент. В тази връзка съдът намира и за неоснователно оплакването за неясно използвани методи за установяване превишаването на обезпечението чрез „екселска таблица“, какъвто метод не е предвиден в гореспоменатия регламент. Проверяващите са използвали данни, подадени от самото дружество, и тези данни са били известни на касатора.

Неправилна е преценката обаче на СРС, че не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Съгласно § 1, ал.1, т.4 от ДР на ЗАНН "маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. Законодателят не е изключил определен вид засегнати обществени отношения, както и формалните нарушения от обхвата на чл. 28 от ЗАНН.

От горното определение следва, че при преценката за маловажност освен посочените

от АНО и СРС обстоятелства, подлежат на разглеждане и редица други, които в тяхната съвкупност да дадат отговор дали нарушението показва по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи. Вярно е твърдението на административнонаказващия орган, че липсата на вредоносен резултат не е елемент от фактическия състав на нарушението, но съгласно §1, ал. 1 т. 4 от ДР на ЗАНН за определянето на едно нарушение като маловажно от съществено значение е и липсата или незначителността на вредните последици. Именно тази липса на вредоносен резултат е налице в настоящия случай и е едно от основанията за определяне на нарушението като маловажно. Освен това настоящата инстанция взе предвид и ниския размер на превишаването, както и краткия период на продължителност на нарушението, което се потвърждава и от данните, изнесени в самото НП за периода на превишението – един ден и незабавно отстраняването на последиците, извършено значително преди издаване на НП. Съдът взе предвид и това, че няма данни за други влезли в сила актове за нарушения, извършени от касатора. В този смисъл е и практиката на АССГ – по адм. д. № 2264/2023 г., адм. д. № 1224/2023 г., адм. д. № 2269/2023 г., адм. № 5520/2023 г., адм. д. № 2265/2023 г., адм.д.7828/2023г. и др. С оглед изложеното, решението на СРС следва да бъде отменено и вместо него се постанови друго такова, с което да се отмени оспореното наказателно постановление, като нарушителят се предупреди, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на настоящото решение, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

При този изход на спора касатора следва да се присъдят разноски на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, във връзка с чл. 143, ал. 1 от АПК, за двете съдебни инстанции в общ размер на 840 лв. – адвокатско възнаграждение, съгласно приложен списък по чл. 80 ГПК и доказателства за неговото заплащане, за двете съдебни инстанции (360 лв. с ДДС за производството пред СРС и 480 лв. с ДДС за производството пред АССГ). Така мотивиран, Административен съд София-град, XXVI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3957/21.08.2023 г. по НАХД № 6693/2022 г. по описа на СРС, НО, 133 състав.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 538/2021, издадено на дата 06.04.2022г. от директора на ТД Митница София, с което на „Ин тайм“ ООД е наложена имуществена санкция от 500 лв. на основание чл.238, ал.1 от ЗМ, поради маловажност на нарушението, като на основание чл. 63, ал. 4, вр. с ал. 2, т. 2 от ЗАНН ПРЕДУПРЕЖДАВА нарушителя „Ин тайм“ ООД с ЕИК 21094705, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „Ин Тайм“ ООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], район Искър, [улица], представлявано от управителя А. Б., сумата от 840 /осемстотин и четиридесет/ лева, представляваща разноски за двете съдебни инстанции.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.